Ajánlataink

Bizonyára felfigyelnek olvasóink néhány újdonságra, amikor kezükbe veszik folyóiratunk ez évi első számát. Szemmel látható, hogy szaklapunk újított formát öltött. Szándékunk és reményünk, hogy mostantól havonta jelenjék meg egy-egy számunk. Úgy tűnik, hogy az érdeklődés segít ebben a szándékban 60–100 oldal nagyságrendig. Az utóbbi időben felpezsdült az erdélyi magyar szellemi élet a szakmánkban. Sok a fiatal, kezdő egyetemi és főiskolai oktató, aki hajlandó szakmai tanulmányok közlésére, s az érdeklődők körébe tartoznak a mesteris hallgatók is. Mindemellett szívesen vennénk a nagyobb érdeklődést a gyakorlatban dolgozó kitűnő szakembereink részéről, mégpedig azt, ha lapunkban gyakrabban osztanák meg tapasztalataikat a szakma iránt érdeklődőkkel.

Valószínű azt is észrevette olvasónk, hogy mostantól a folyóirat a Romániai Magyar Közgazdász Társaság és a Babes-Bolyai Tudomágyegyetem Közgazdaság- és Gazdálkodás-tudományi Kar magyar tagozatának közös közlönye lesz. Nem újdonság, hogy már ezidáig is három egyetemi oktató a szerkesztőbizottság tagja volt (Kerekes Jenő nyugdíjas egyetemi tanár, valamint Vincze Mária és Juhász Mónika Anetta jelenlegi oktatók), jelen számmal kezdődően pedig szerkesztőbizottságunk kiegészül Nagy Ágnes egyetemi oktatóval. Mindhárman a kolozsvári egyetem közgazdasági kar magyar tagozatán oktatnak. Mindemellett elmondható, hogy az együttműködés eddig is gyümölcsöző volt, mivel a szerkesztőbizottsági tagok mellett igen sok jó szakmai dolgozatot kapott és közölt lapunk az egyetemi oktatóktól, Kolozsvárról, de Csíkszeredából, Nagyváradról és Sepsiszentgyörgyről is. Úgy hisszük, ez az együttműködés lapunk szakmai színvonala emelésének a záloga. Örömmel és nagy megtiszteltetésnek vettük és vesszük továbbra is, hogy Török Ádám, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, illetve Csanádi András, a Magyar Tudományos Akadémia munkatársa is vállalta a szerkesztőbizottsági tagságot.

Ebben a számban három kitűnő közérdekű mesteris dolgozatot közlünk, reméljük sokak kedvére. Az első tanulmány a külkereskedelem liberalizációjának világviszonylati térhódítását vetíti a romániai liberalizálási állapotokra, és választ keres arra a kérdésre, hogy Románia hol helyezkedik el ezen a területen, illetve hogy melyek azok a védekező eszközök, amelyek ellensúlyozhatják a liberalizált versenykövetkezményeket, fenntartva annak olyan fokát, amely még lehetővé teszi a nemzetközi konvenciók tiszteletben tartását. A szerző adatokkal és a díjazások rendszerével tálalja Románia protekcionizmusának vagy liberalizációjának másokhoz viszonyított fokát.

A villamosenergia-piac leírásáról szóló dolgozat nehezen behatolható és megismerhető területről mutatja be Románia mai képét és a mostani piacállapot hatását a gazdaságra és a közérdekű életvitelre. Továbbá tárgyalja a román állam megváltozott szerepét a villamosenergia-menedzsmentben valamint az energia, a fenntarthatóság és a szolgáltatások tulajdonlását. Az elő-

csatlakozás időszakában a villamosenergia-piac átalakulóban van, és még néhány reformra van szükség egy reális versenyképes piac kialakításához. A dolgozat szemléletesen részletezi a villamosenergia-piac szereplőit és azok súlyát a szabadpiac kialakításában játszott alkotó tevékenységükben.

A „Bonus-Malus" kötelező biztosítási rendszer, amely már a legtöbb országban alkalmazást nyert, rövidesen (2007-től) nálunk is alkalmazott rendszerré válik. Ennek elvi alapja az, hogy az a biztosított, aki nem követ el valamilyen kárt egy meghatározott időszakban, kedvezményben részesül (bonus), vagy épp fordítva (malus). Vannak államilag szabályozottan alkalmazott rendszerek, de léteznek olyan országok is, amelyek az állami beavatkozás nélkül alkalmazott rendszereket alkalmazzák. A szerző jogosan bővebben foglalkozik a Magyarországon alkalmazott rendszerrel, mert a prognózisa szerint ez a rendszer kerül Romániában is alkalmazásra.

Folyóiratunk új formátumában továbbra is megtartja tartalmi struktúráját, és a tudományos és tudományterjesztő dolgozatok mellett más közérdekű ismertetőket és tájékoztatásokat is közöl a gazdaság iránt érdeklődőknek, de a Társaságunk életéről is tájékoztatjuk tagjainkat, az oktatókat valamint a diákokat.

Ebben a számban folytatjuk a felsőoktatási intézményeink életét, célját, tevékenységét bemutató írásokat, a gazdasági szakma iránt fogékony fiatalok érdeklődését megcélzó szándékkal. Most a Modern Üzleti Tudományok Főiskola Székelyudvarhelyi Képzési Központja bemutatásán van a sor. Amint kitűnik az ismertetőből, ez a főiskola 1998-tól működik az azonos nevű és oktatási tartalmú tatabányai intézet patronálásával. Jelenleg közel 300 hallgató tanul az intézetben, ebből 112 a nappali tagozaton, 55 a levelező tagozaton és 115 euromenedzser távoktatásban. A főiskola vezetősége nagy erőfeszítéseket tesz a gazdasági versenyképes szakemberképzés feltételeinek megteremtésére.

Nagy örömünkre szolgál, hogy bemutathatjuk a nemrég megjelent Egyed Ákos kötetet Gróf Mikó Imre életéről és nagy jelentőségű népmentő tevékenységéről. A szerző, neves történészünk, magas tudományos szinten, de élményszerűen mutatja be a nagy tudóst, kiváló kultúrembert és társadalomszervezőt. Ismét átéljük azt a küzdelmet, amelyet a tudós hazafi önálló intézményrendszerünk kialakításáért vívott, s melynek hatását ma is érezzük: az Erdélyi Múzeum-Egyesület vagy a Gazdák Egyesülete több megpróbáltatást átélt, de ma is létező intézmények, amelyek most is szervezik életünket.

Lapunkban továbbra is közöljük Pásztor Csaba tollából a változásokat és újdonságokat a gazdasági és pénzügyi jogszabályozásról és a közérdekű híreket, melyek érdeklődésre tarthatnak számot a gazdasági szakemberek és tagságunk részéről.

Reméljük, hogy olvasóink az újításunkat szívesen veszik, de örömmel vesszük akár elmarasztaló motivált véleményüket is, amely bizonyosan munkánk és a szakma haladásának segítségére válhat.

Somai József főszerkesztő